

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 16939

за изменение в частта за разноските

гр. София, 04.05.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в
закрито заседание на 04.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: София Тодорова

като разгледа дело номер **5476** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) във връзка с чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по искане на Д. С. Д. за изменение на решение № 37611 от 13.11.2025 г., постановено по адм. дело № 5476/2025 г. по описа на Административен съд – София-град, в частта за разноските, обективизирано в т. 11 от касационна жалба срещу посочения съдебен акт. В искането се твърди, че присъждането на възнаграждения на юриконсултите на Комисия за енергийно и водно регулиране и „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД е прекомерно, тъй като не са извършили никаква правна работа по делото. Иска се намаляване на присъденото възнаграждение от 200 лева на 50 лева.

Насрещните страни - Комисия за енергийно и водно регулиране и „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, не са изразили становище в срока по чл. 248, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК.

Настоящият състав счита, че искането е допустимо, като подадено от надлежна страна в срока по чл. 248, ал. 1 от ГПК.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения: Съдебното производство по адм. дело № 5476/2025 г. по описа на Административен съд – София-град е приключило с решение № 37611 от 13.11.2025 г., с което е: 1) отхвърлен предявеният от Д. С. Д. иск с правно основание чл. 128а, ал. 1 от АПК за обявяване нищожността на решение № 12639 от 21.11.2024 г. по адм. дело № 4829/2024 г. на Върховния административен съд; 2) Д. С. Д. е осъден да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране юриконсултско възнаграждение по делото в размер на 200 лева; 3) Д. С. Д. е осъден да заплати на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД юриконсултско възнаграждение по делото в размер на 200 лева.

В посоченото съдебно решение е посочено, че юриконсултското възнаграждение се дължи с оглед изхода на спора и своевременно заявената от ответниците претенция за присъждането му. Настоящият състав се е позовал на чл. 143, ал. 3 от АПК с оглед осъщественото

по делото процесуално представителство и е съобразил размера на юрисконсултското възнаграждение с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ (ЗПП) като е определил минимално предвидения размер от 200 лева за всеки от ответниците.

Неоснователно е искането на Д. С. Д. за намаляване на определения от съда размер на юрисконсултското възнаграждение, присъдено в полза на ответниците по делото. Няма спор, че юрк. Т., в качеството му на процесуален представител на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД и гл. юрк. К., в качеството му на процесуален представител на Комисия за енергийно и водно регулиране, са участвали по делото, като са се явили в проведеното по делото съдебно заседание и са осъществили дължимата защита. По делото са представени и писмени становища от процесуалните представители на ответниците.

Разноски по делата се дължат от страната, която с виновното си поведение неоснователно е причинила възникване на съдебния спор. В разпоредбата на чл. 143, ал. 3 от АПК е предвидено, че когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ. Идентична е нормативната уредба и в чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК - в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Комисия за енергийно и водно регулиране е представлявана от гл. юрк. К., а „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД е защитавано от юрк. Т. в съдебното производство. Искането за присъждане на разноски е направено от ответниците своевременно преди приключване на проведеното по делото съдебно заседание и с оглед изхода на спора, е било основателно.

Неоснователни са доводите на Д. С. Д. за прекомерност на присъдения размер на юрисконсултските възнаграждения. Когато юридическото лице е било защитавано от юрисконсулт възнаграждението се определя от съда по реда на чл. 37 от ЗПП, като в ал. 1 на посочената норма е предвидено, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. В чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ е регламентирано, че по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 200 до 300 лв.

Настоящата инстанция е присъдила юрисконсултско възнаграждение в полза на ответниците в неговия минимален размер. Присъдената сума от 200 лева е нормативно определена като минимална, съобразена е с фактическата и правна сложност на делото и обема на осъществената защита, поради което не са налице основания за нейното редуциране.

По изложените съображения искането за изменение на постановеното по делото решение в частта за разноските се явява неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Водим от горното и на основание чл. 248, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, Административен съд – София-град, II отделение, 29 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Д. С. Д. за изменение на решение № 37611 от 13.11.2025 г., постановено по адм. дело № 5476/2025 г. по описа на Административен съд – София-град, в

частта за разноските, обективирано в т. 11 от касационна жалба срещу посочения съдебен акт.

Определението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред
Върховния административен съд.

Съдия: